

[Mimi Jakobsen]

Til hr. Behnke vil jeg sige, at man da også kan stemme for en finanslov på den måde, at man siger: Jamen det er i orden, at der kan bruges 89 mio. kr. til et eller andet, men vi vil bare ikke acceptere nogle af de formål, der foreslås. Altså man kan anerkende rammen, men det må ikke bruges til noget.

Jeg synes bare, at når man skælder CD ud for, at vi ikke er med til at privatisere alt, hvad man aftaler mellem de forligspartier, der er, som vi ikke tilhører, så er det en lidt pudsig situation, at Fremskridtspartiet som forligsparti i 98 pct. af tilfældene stemmer imod de aktstykker, der kommer fra regeringen, og som har basis i finansloven. Jeg siger ikke, det er forligsbrud – det kommer sådan set heller ikke mig ved – jeg siger bare, at det er en ganske pudsig situation, navnlig når man bebrejder CD, at vi ikke stemmer for alt, hvad nogle andre forligspartier har bestemt.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg er selvfølgelig tilfreds med, at fru Mimi Jakobsen har noteret sig, at der ikke er tale om forligsbrud, når der votes mod nogle aktstykker. Men det at stemme for en finanslov betyder sandelig – i hvert fald for Fremskridtspartiet – at man konto for konto nøje har taget stilling til, hvorvidt man kan acceptere finansloven eller ej.

Med hensyn til finansloven, som den forelå forud for de forhandlinger, vi blev inviteret til, var vores vurdering klart et stort og utvetydigt nej. Vi blev så imødekømt på en lang række områder, hvilket betød, at vi til gengæld skulle stemme for finansloven.

Når de enkelte ministre så går i gang med at udmønte deres konti, er der jo tusindvis af konti, hvor vi ingen som helst indflydelse har på, hvad der sker i det enkelte departement, i det enkelte kontor. Det er netop derfor, den budgetoversigt, vi har fået, viser, at udgifterne har skejlet så voldsomt ud, som tilfældet er. Det er netop, fordi vi som forligsparti ikke sidder og kigger de enkelte medarbejdere over skuldrene. Lige så vel som vi ingen indflydelse har på, om der skal købes kuglepenne eller ej, har vi heller ingen indflydelse på, hvilke ansøgninger ministrene kommer med, og vi kan derfor heller ikke være forpligtet til at støtte de pågældende ansøgninger.

Lad mig til sidst sige, at modsat CD synes jeg nu nok, at Fremskridtspartiet i den samling, vi nu er ved at have afsluttet, har været overordentlig tilbageholdende med at formulere det, man på nudansk kalder udgiftskrævende forslag, selv om vi har en lang række ønsker, specielt på sundhedsområdet, specielt med hensyn til pensionister. Det er, fordi vi har erkendt, at vi havde en finanslovaftale, der skulle overholdes, og ikke mindst fordi vi har erkendt, at der, som situationen er i øjeblikket, er grund til tilbageholdenhed på alle punkter.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg bad ikke om ordet for at blande mig i den triste diskussion om fiaskoen med dette års finanslovaftale mellem regeringen og Fremskridtspartiet.

Jeg tager ordet for at meddele, at Socialdemokratiet kan støtte den af fru Mimi Jakobsen foreslåede dagsorden. Jeg synes dog, at den mangler den del, der handler om lejerne. Der er masser af lejere i det her land, der lever i en utryk situation, og jeg tror, at den utryk, fru Mimi Jakobsen vil fjerne for boligejerne, også er en utryk, der skal fjernes for lejerne. Men det skal ikke forhindre, at vi har en klart positiv holdning til den dagsorden, der her er lagt frem.

Jeg vil i øvrigt sige, at på mange måder er de betragtninger, som fru Mimi Jakobsen gjorde gældende, synspunkter, som i meget høj grad afspejler de holdninger, vi har i Socialdemokratiet.

Jeg har forstået, at den dagsorden, som fru Connie Hedegaard har foreslået på regeringspartierne vegne med opfordring til regeringen, er en afværgedagsorden i forhold til fru Mimi Jakobsens dagsorden for at forhindre, at fru Mimi Jakobsens dagsorden kommer til afstemning.

Derfor vil jeg gerne spørge regeringen, hvad dens holdning egentlig er til fru Mimi Jakobsens dagsorden. Det får vi nemlig ikke afklaret, medmindre nogen fra regeringspartierne tager ordet og klart tilkendegiver, hvad regeringens indstilling er med hensyn til at skabe tryk på boligområdet.

Kofod-Svendsen (KRF):

Ser vi på den økonomiske politik, så mener